

ПЛАГІАТ

У АВТОРЕФЕРАТІ ДИСЕРТАЦІЇ ЛІСОВОГО ОКСЕНА ВАСИЛЬОВИЧА (2012 Р.)

З АВТОРЕФЕРАТУ ДИСЕРТАЦІЇ АРАБЧУКА ЯРОСЛАВА ІЛІЧА (2011 Р.)

Автореферат дисертації Лісового О.В. (2012 р.)	Автореферат дисертації Арабчука Я.І. (2011 р.)
<p>Разом з тим, незважаючи на досить високий об'єм дослідницької літератури, проблема самоідентифікація особистості, зокрема в контексті полікультурності, глобалізації та інформаційної революції залишається дослідженою не достатньо повно. Додаткової дослідницької уваги потребують такі питання, як сутність соціокультурного середовища як чинника самоідентифікації особистості; вплив культурно-історичного та соціального досвіду; реальний культурний обмін (повсякденна культурна взаємодія) і самоідентифікація особистості; нове мислення – розуміння унікальності інших культур, їх значення в світовій спільноті, формування поваги до них; головні напрями управління цими процесами та інші.</p>	<p>Разом з тим, не зважаючи на досить високий об'єм дослідницької літератури, проблема соціалізації особистості, зокрема в контексті полікультурності, глобалізації та інформаційної революції залишається дослідженою недостатньо повно. Додаткової дослідницької уваги потребують такі питання: сутність полікультурного середовища як чинника соціалізації особистості; вплив культурно-історичного та соціального досвіду; реальний культурний обмін (повсякденна культурна взаємодія) і соціалізація особистості; традиції полікультурного середовища як чинник соціалізації особистості; соціалізаційна роль мовного фактору (полімовність у вихованні); формування толерантності, норм життя у мирі та злагоді, доброзичливість як стиль життя; спілкування, мова і мовні стратегії в колишньому СРСР і в сучасному світі; завдання вивчення рідної та іноземних мов як чинника інтелектуального і культурного зростання особистості; формування толерантності засобами мовного проникнення в духовний світ і культуру інших народів; нове мислення – розуміння унікальності інших культур, їх значення в світовій спільноті, формування поваги до них; головні напрями управління цими процесами.</p>

<p>Методологічна основа дослідження. Реалізація мети та завдань дисертаційної роботи зумовила необхідність використання загальнонаукових методів та принципів. На засадах аналітичного методу досліджено специфіку застосування різних підходів щодо самоідентифікації особистості на сучасному етапі суспільного розвитку, а з позицій методу синтезу визначено пріоритетність філософського аналізу. Структурно-функціональний аналіз використовувався для виявлення структурних елементів самоідентифікації, яка розглядається як процес, в якому особистість формується під впливом суспільства й одночасно конструює суспільство. Метод аксіологічної інтерпретації застосовувався при аналізі сучасного стану інформаційного суспільства і специфіки самоідентифікації особистості в ньому. Виявлення належної послідовності наріжних проблем теми дослідження здійснено при дотриманні вимог методу системного аналізу.</p>	<p>Методи дослідження. Реалізація мети та завдань дисертаційної роботи зумовила необхідність використання засадничих філософських та загальнонаукових методів і принципів. На засадах аналітичного методу досліджено специфіку застосування різних підходів щодо соціалізації особистості на сучасному етапі суспільного розвитку, а з позицій методу синтезу визначено пріоритетність соціально-філософського аналізу. Структурно-функціональний аналіз використовувався для виявлення структурних елементів соціалізації, яка розглядається як процес, в якому особистість формується під впливом суспільства й одночасно конструює суспільство. Метод аксіологічної інтерпретації застосовувався при аналізі сучасного стану інформаційного суспільства і специфіки соціалізації особистості в ньому. Виявлення належної послідовності наріжних проблем теми дослідження здійснено при дотриманні вимог методу системного аналізу.</p>
<p>Наукова новизна отриманих результатів полягає у виокремленні та обґрунтуванні субординації та дієвості основних чинників соціокультурної самоідентифікації особистості в соціальному середовищі. На захист виносяться положення, що мають наукову новизну: вперше:</p> <ul style="list-style-type: none"> – здійснено теоретико-методологічне обґрунтування філософського аспекту соціокультурної самоідентифікації особистості, де самоідентифікація особистості є процесом і механізмом становлення і розвитку особистості на основі засвоєння культури та соціального досвіду у відповідному соціальному середовищі; 	<p>Наукова новизна отриманих результатів полягає у виокремленні й обґрунтуванні субординації та дієвості основних чинників соціалізації особистості в полікультурному середовищі. На захист виносяться положення, що мають наукову новизну:</p> <ul style="list-style-type: none"> визначено, що соціалізація особистості є процесом і механізмом становлення і розвитку особистості на основі засвоєння культури та соціального досвіду у відповідному соціальному середовищі;

5. Людина – істота соціальна. Її основні характеристики задаються суспільством, яке зацікавлене в тому, щоб вона (людина) формувалась як особистість із усіма культурними ознаками, які в ньому домінують. Саме тут і актуалізується проблема управління процесом самоідентифікації особистості в соціокультурному середовищі, яку ми розглядаємо у якості стратегічного завдання для суспільства і особистості.

Управління в широкому розумінні є об'єктивним процесом упорядкування систем, суть якого полягає у забезпеченні цілісності й позитивній спрямованості їх функціонування, підтримання заданого режиму для досягнення мети шляхом обміну інформацією між їхніми підсистемами. Виходячи з цього визначення, можна констатувати, що управління самоідентифікації особистості в соціокультурному середовищі є об'єктивним процесом цілеспрямованого упорядкування взаємовпливів основних чинників ідентифікації з метою забезпечення бажаного результату – становлення толерантної, всебічно розвиненої особистості, здатної до порозуміння, спілкування та співпраці з представниками різних народів і культур.

Людина – істота соціальна. Її основні характеристики задаються суспільством, яке зацікавлене в тому, щоб вона (людина) формувалась як особистість із усіма культурними ознаками, які в ньому домінують. Саме тут і актуалізується проблема управління процесом соціалізації особистості в полікультурному середовищі, яку ми розглядаємо у якості стратегічного завдання для суспільства і особистості.

Управління в широкому розумінні є об'єктивним процесом упорядкування систем, суть якого полягає у забезпеченні цілісності й позитивній спрямованості їх функціонування, підтримання заданого режиму для досягнення мети шляхом обміну інформацією між їхніми підсистемами. Виходячи з цього визначення, можна констатувати, що управління соціалізацією особистості в полікультурному середовищі є об'єктивним процесом цілеспрямованого упорядкування взаємовпливів основних чинників соціалізації з метою забезпечення бажаного результату – становлення толерантної, всебічно розвиненої особистості, здатної до порозуміння, спілкування та співпраці з представниками різних народів і культур.

Джерела:

1. Лісовий, О. В. Соціокультурна самоідентифікація особистості [Текст] : автореф. дис. на здоб. наук. ступ. канд. філос. наук : 09.00.04 - філософська антропологія, філософія культури / Лісовий Оксен Васильович ; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2012. – 21 с.
2. Арабчук Я. І. Основні чинники соціалізації особистості в полікультурному середовищі : автореф. дис. ... канд. філософ. наук : 09.00.03 / Я. І. Арабчук; Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. - К., 2011. - 19 с. - укр.